

Formanden:

Så er det fru Gitte Seeberg som ordfører for forslagsstillerne til B 17.

Gitte Seeberg (KF):

Jeg vil afslutningsvis sige tak til i hvert fald de partier, som støtter Venstres og De Konservatives forslag. Jeg er også overbevist om, at vi i sidste instans går efter det samme mål: at der skal gøres noget ved problemet her. Så jeg vil også tro, at vi finder en løsning i udvalget. Jeg håber i hvert fald, at det er et forslag, der kan blive bred enighed om.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Jeg vil gerne sige tak for en god, pæn modtagelse af forslaget om en væsentlig skærpelse af strafniveauet ved gentagen handel med små mængder hårde stoffer, også handel på gadeplan. Det her er et nødvendigt led, men der skal også ske mange andre ting.

Der har været stillet et enkelt spørgsmål, nemlig om der er penge til de stoffri afdelinger, som er omtalt i lovforslaget. Økonomien er omtalt i lovforslaget, fordi det skal gennemføres ved at lave kontraktfængselsafdelinger. Det er også sådan, at vi vil arbejde på at behandle flere narkomaner inden for Kriminalforsorgen, gerne og forhåbentlig i meget tæt samarbejde med Socialministeriet og Sundhedsministeriet.

Der har været rejst spørgsmål vedrørende behandlingen af narkomaner, der på Fyn og i Helsingør politikreds idømmes længerevarende straffe. Der vil jeg gerne sige, at regeringen er optaget af det forsøg og gerne vil meddele Folketinget, at vi gerne ser det udvidet til foreløbig at dække hele Frederiksborg Amt for at få et rimeligt antal med i forsøget.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg skal alene besvare to spørgsmål, der har været rejst i forbindelse med den del af det, der hører under Indenrigsministeriet.

Det ene er det, der drejer sig om de internationale konventioner. Og dér er det nu engang sådan, at der vil være nogle, som under alle omstændigheder vil have en særlig form for beskyttelse. Det vil f.eks. dreje sig om flygtninge, som ville risikere at få hovedet kappet af eller blive sendt i torturkammer ved tilbagesendelse. Og dér er vi nødt til at respektere de regler, der nu engang eksisterer for behandlingen af flygtninge, hvis vi fortsat ønsker at være en del af det internationale flygtningesamarbejde.

Men jeg vil godt for det andet gøre opmærksom på, at der i det lovforslag, regeringen har fremsat, står, at det vil være undtagelsesvis. Derfor er en del besvarelsen, når vi taler om den del af konventionerne, der har med familiens enhed at gøre, at i langt de fleste tilfælde vil det formentlig være sådan, at problemet kan beskrives nogenlunde som følger: Hvis ikke det er sådan, at man risikerer forfølgelse ved tilbagevenden, så kan man jo udøve sit familieliv i det land, som man bliver sendt tilbage til, nemlig sit oprindelige hjemland. Man kan tage sin familie med sig hjem, og der er der så ikke tale om, at man overtræder nogen form for konventioner for menneskerettigheder og den slags.

Det er derfor, at det er så vigtigt, at man forholder sig konkret til det her, og det er præcis det, der er pointen i regeringens forslag: at der i den enkelte konkrete sag skal tages stilling til det i forbindelse med den domfældelse, der finder sted.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (for forslaget til folketingsbeslutnings vedkommende anden (sidste)) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslagene henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 24: Forslag til lov om ændring af udlændinge-loven. (Udvisning på grund af narkotikakriminalitet).

Af indenrigsministeren (Birte Weiss).
(Fremsat 3/10 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

Som det fremgår af bemærkningerne til dette forslag, er det nødvendigt at se på narkokriminaliteten ikke blot som et nationalt, men i høj grad også som et internationalt problem.

Narkohandelen har udviklet sig til en international organiseret kriminalitet med tråde til især Sydamerika og Sydøstasien, men også til andre dele af verden. Blandt de personer, som herhjemme på alle niveauer er indblandet i denne form for kriminalitet, finder vi både danske statsborgere og udlændinge.

Som jeg nævnte det under behandlingen af justitsministerens forslag om strafudmåling, er der meget, som tyder på, at vi i stigende grad har professionelle pushere, der i stadig større omfang udnytter den forholdsvis liberale holdning, vi har haft over for narkomaner, som optræder som småpushere, fordi de på den maner kan dække deres eget behov for stoffer.

Men det har reelt betydet, at disse egentlige narkohandlere har kunnet unddrage sig alvorligere straffe, og i det omfang det drejer sig om udlændinge, har det også betydet, at de ikke stod over for risikoen for udvisning, selv om de rent faktisk var professionelle pushere.

I den mangestregende indsats, der skal gøres over for narkoproblemerne, er det også nødvendigt at markere, at vi ikke stiltiende vil acceptere professionelle handlere med alt, hvad det medfører af ødelagte menneskeskæbner.

Det forslag, som regeringen her har fremsat, indebærer, at når der er tale om narkokriminalitet, ændres de hidtidige regler for udvisning, således at udvisning ikke fortsat skal være afhængig af længden af opholdet i Danmark, og således at korterevarende straffe også skal kunne føre til udvisning.

I Socialdemokratiet har vi ikke nogen som helst form for sympati eller forståelse for folk, som driver narkohandel. Og vi kan derfor tilslutte os, at udlændinge, der her i landet beskæftiger sig med den form for kriminalitet, lettere skal kunne udvises. Men jeg vil godt føje til, at forudsætningen for denne tilslutning er, sådan som det jo også fremgår af bemærkningerne til forslaget, at afgørelser om udvisning træffes under hensyntagen til Danmarks internationale konventioner; det drejer sig især om Den Europæiske Menneskerettighedskonvention og om FN's Børnekonvention og Flygtningskonventionen.

Den konkrete afgørelse af, om der skal ske udvisning eller ej, vil blive truffet af domstolene i forbindelse med retssagen for de pågældende personer. Det finder vi er rigtigt, og vi er trykke ved, at det er domstolene, som skal vurdere begrundelserne for udvisning over for hensynet til vore internationale forpligtelser. Med disse ord kan jeg på mit partis vegne tilsige forslaget støtte.

Birthe Rønn Hornbech (V):

I Venstre kan vi for så vidt støtte regeringens forslag. Vi er selvfølgelig først og fremmest tilhængere af vores eget forslag, og ligesom med diskussionen om straf for narko vil det være rimeligt, at vi i udvalget forsøger at samordne de to forslag.

Vi er meget tilfredse med, at regeringen, efter vi i en del år i Retsudvalget og også med ministeren har diskuteret udvisningsreglerne, dog fremsætter dette forslag. Jeg turde måske spørge, hvordan det går med udvalgsarbejdet med den store, mere tunge del af udvisningsreglerne, hvor vi med længsel ser frem til, at der kommer et udspil fra regeringen.

Gitte Seeberg (KF):

Det Konservative Folkeparti er også tilfreds med dette forslag fra indenrigsministeren. Vi har under det forrige punkt på dagsordenen behandlet vores beslutningsforslag, som også omhandler nogle af de her ting, og som også hænger lidt sammen med den debat om straf for narkohandel, vi netop har haft.

Jeg vil sige, at for Det Konservative Folkeparti er det vigtigste, at vedkommende udlænding, som begår narkokriminalitet, bliver udvist første gang, denne kriminalitet begås. Vi er så indforstået med, at man under visse betingelser, hvis der er meget tæt familiemæssig tilknytning, får en ekstra chance.

Når jeg er en anelse forbeholden, skyldes det, at vi netop har diskuteret en ændring af loven om euforiserende stoffer, hvor Det Konservative Folkeparti ønsker, at der i hvert tilfælde, hvor der er tale om handel, skal gives frihedsstraf. Indenrigsministerens forslag går ud på, at det gælder folk, der er idømt en ubetinget frihedsstraf, eller også kommer man ind under det med de gentagne tilfælde.

Jeg er overbevist om, at vi sagtens kan have på et eller andet, hvad det så end bliver i sidste ende. Men som sagt, hvis man går med til at gennemføre vores forslag om, at der skal gives

en ubetinget frihedsstraf, så kan jeg ikke se, at der er nogen problemer med det her lovforslag.

Der er lige en enkelt ting; det er § 26, stk. 2, hvor der står, en udlænding kan udvises efter § 22, medmindre de i stk. 1 nævnte forhold taler afgørende imod. Mit spørgsmål er: Skal der ikke stå, at udlændinge skal udvises? Overlader man ikke her igen til domstolene at træffe beslutningen?

Anne Baastrup (SF):

Efter jul skulle Udvisningsudvalgets betænkning komme, og et af indenrigsministeren nedsat udvalg skal give sit bud på, hvordan struktur og indhold af udvisningsbestemmelserne i udlændingeloven skal revideres.

Hvorfor vi skal behandle det lovforslag her i dag, er for mig en gåde. L 23 burde kunne løse problemet på Vesterbro og i Odense, og hvor der i øvrigt er salg af hårde stoffer, for efter det forslag kan sælgerne jo få skærpet straffen og dermed for en tid komme væk fra gaden. Det er jo kravet fra Vesterbro bl.a. Jeg kan ikke skjule frygten for, at lovforslaget kommer til at bære ved til bålet af fremmedhad.

Formelt set er lovforslaget delt op i to dele. Dels foreslås der en udvisning ved overtrædelse af de alvorlige bestemmelser i straffeloven om narkokriminalitet, dels foreslås der udvisning ved overtrædelse af bestemmelsen om gentagen salg af euforiserende stoffer.

Det er, så vidt jeg kan se, to forskellige grupper af kriminelle, der nu slås sammen og sendes ud, og jeg tror, det er vigtigt at holde sig for øje, at det er meget forskellige grupper, der nu skal sendes ud.

SF's sympati for mennesker, der overtræder straffelovens bestemmelser om salg af narko, kan ligge på et meget lille sted, uanset om de er danskere eller udlændinge. Det er en modbydelig måde at tjene sine penge på. Men at sende alle ud, herunder også de narkomaner, der tjener til eget forbrug ved at sælge, uden at give sig tid til at finde ud af, hvem de mennesker egentlig er, samt gøre det i en tid, hvor alle ved, at narkobehandlingen har ligget underdrejet i stort set hele Schlüterregeringens tid, er voldsomt.

Ser man på gadehandlerne på Vesterbro, er der næppe nogen, der er i tvivl om, at det er ynkkelige mennesker, som er dybt påvirket af deres egen afhængighed af stoffer. Det er således kun knap to år siden, at Folketinget tog fat i den manglende narkobehandling og søgte at få

etableret et system, så der blev skabt rammer for, at disse mennesker inden for forhåbentlig ikke mange år kan få tilbud om behandling.

Det er derfor en ynkelig udvej her og nu at sende dårligt stillede narkomaner ud af landet, blot fordi Ekstra Bladet har pisket en stemning op mod disse gruppers gadehandel. Det er vi inderligt imod i SF. Det er at snyde befolkningen på Vesterbro. Der er ingen med kendskab til narkomiljøet, der tror et øjeblik på, at salg af narko vil stoppe. Det vil bare blive udført i det skjulte og måske af danskere i stedet for.

Nu er der heldigvis en engel, der har fået indsat bestemmelsen i § 26, så der tages et forbehold, idet udsendelsen ikke kan ske, hvis hensyn til udlændinges mulighed for at kunne vende tilbage taler afgørende imod. Det handler bl.a. om hensyn til menneskerettighedskonventionen, flygtningekonventionen og andre bestemmelser, og det ser overfladisk set godt ud, men hvad betyder det, at der skal være tale om, at disse hensyn taler afgørende imod?

Vil disse mennesker alligevel bare blive sendt ud med deres familie, som hr. Torben Lund lagde op til under debatten i går? Vil man reelt tage hensyn til, at udlændingen har familie her i landet, eller hvad? På hr. Torben Lunds bemærkninger lød det ikke til, at det var Socialdemokratiets holdning, at der skulle tages den slags inferiøre hensyn. Tror regeringen, at man med dette lovforslag får løst problemerne med narkohandel? Tror regeringen, at det kun er udlændinge, der står bag narkokriminaliteten?

Jeg er skuffet over, at indenrigsministeren fremsætter dette forslag på denne her måde, og håber så sandelig ikke, at det skal hastes igennem sådan som rockerforslaget. Det er jo et lovforslag, der i et snuptag tager to meget forskellige grupper af udlændinge ind under samme hat, uden at vi ved noget som helst andet ud over det, vi kan læse os til i Ekstra Bladet.

SF vil derfor benytte udvalgsarbejdet til at få belyst, hvad de reelle konsekvenser af lovforslaget er, og hvordan domstolene kan praktisere det. På baggrund af disse svar vil vi tage stilling, men chancen for, at vi stemmer for lovforslaget uændret, er minimal.

Bjørn Elmquist (RV):

Da mit partis ordfører nok er til stede i salen, men er forhindret i at kunne tage ordet fra talerstolen, skal jeg fremlægge Det Radikale Venstres holdning til regeringens forslag.

Jeg skal starte med at sige, at vi kan støtte det. Det er selvfølgelig ikke vores allerstørste livret, men omvendt må vi altså en gang imellem gå ind og tage et ansvar, når det er nødvendigt; det er det tit, når man er regeringsparti.

Vi har sommeren over nøje drøftet disse ting igennem med indenrigsministeren. Nu talte fru Anne Baastrup for et øjeblik siden om en engel, der havde fået sat noget ind i forslaget, og det kunne være fristende at sige, at det så var vores alibi, men det her er blevet til efter forhandlinger mellem regeringspartierne. Det skal der ikke være tvivl om.

Vi har undervejs haft opmærksomheden meget henledt på, hvordan vi kan fastholde de hensyn, som vi har i forhold til vores internationale forpligtelser, og hvad der sådan set er endnu vigtigere, nemlig det, der er kernen i vores internationale forpligtelser: tage et menneskeligt hensyn i de tilfælde, hvor den pågældende på trods af sin forbryderiske aktivitet her i Danmark er blevet gift og har stiftet familie. Det er derfor, vi i regeringspartierne har kunnet give opbakning til det forslag, som indenrigsministeren her fremsætter.

Vi drøfter naturligvis gerne forslaget i udvalget, ser gerne spørgsmål blive stillet og vil gerne arbejde grundigt med det. Vi synes, det har en vis hast over sig, om end ikke på samme måde som det lovforslag, justitsministeren havde til behandling først på dagen, men vi mener omvendt ikke, at vores udvalgsbehandling skal være en syltekrukke. Vi vil gøre vores til, at vi kan få både en grundig, forsvarlig og hurtig udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg har stor forståelse for, at hr. Bjørn Elmquist i dag kun er substitut for ordføreren, men sidste gang forslaget blev behandlet, var hr. Bjørn Elmquist rent faktisk selv ordfører. Må jeg henvisse til behandlingen af B 62 den 16. januar 1996, Folketingstidende s. 2735, hvor hr. Bjørn Elmquist sagde:

»Lad mig så slutte af med lidt om udlændingeloven: Jeg var med i 1982, da vi vedtog udlændingeloven herinde, og vi havde en lang, lang debat om udvisningsbestemmelser, og det er min og Det Radikale Venstres opfattelse, at vi ikke bare kan smide disse udlændinge ud, og at vi ikke bør kunne smide udlændinge ud, som vi er blevet trætte af, eller som er lidt småkriminelle.« Vi må acceptere, at sådan er det osv.

Hvis hr. Bjørn Elmquist havde givet udtryk for det synspunkt, han som suppleant i dag giver udtryk for, så kunne det være, at vi var kommet problemet til livs i januar måned.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Også jeg har respekt for, at hr. Bjørn Elmquist ikke er ordfører på området, men jeg har også læst i spalterne fra dengang, hvor vi diskuterede B 62, og hvor vi fra Venstres og De Konservatives side sagde, at udlændinge, der er dømt for gentagen narkokriminalitet, kan udvises af landet for bestandigt.

Det var altså det, vi drøftede. Og til det havde hr. Bjørn Elmquist – også den 16. januar 1996 – følgende bemærkninger:

»... vi mener ikke, at vi bør ændre vores udlændingelovgivning sådan, at der skal være en straf oven i straffen, som består i, at vi bare skiller os af med dem, der er for besværlige.«

Det kan godt være, at jeg igen må få en nærmere juridisk gennemgang, og så kan det være, at det ender med, at jeg ikke har forstået noget af det hele. Jeg må blot konstatere, at jeg føler, at Det Radikale Venstre er blevet lidt klogere i denne sag.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Lad mig først sige, at der er rigtig meget at dykke ned i, hvis man interesserer sig for, hvad jeg har sagt i denne sal om udlændingeloven. Så kan man jo gå helt tilbage til starten af 1980'erne, hvor jeg stod på denne talerstol som ordfører for partiet Venstre og forsvarede de bestemmelser, som vi nu så småt begynder at kigge på igen.

Dengang var holdningen, og det var med fuld opbakning fra partiet, at det var uheldigt, om man begyndte at lægge en straf oven i straffen.

Realiteten er jo, det skal jeg da ikke prøve på at bortforklare i dag, at vi over for udlændinge først straffer dem på lige fod med danskere, der har begået den samme forbrydelse, og derefter kan de altså blive vist ud af landet, hvis dommeren har sagt, at det skal ske. Det er også en ting, som jeg har problemer med. Det skal der ikke være nogen tvivl om. Og jeg kunne egentlig også forestille mig, at der er rigtig mange i salen, uanset om de så synes, at forslaget her er godt eller rigtigt eller hvad, som har et vist problem.

Jeg mener da også, at den stigende internationalisering vi har, ikke alene med vore nordiske

nabolande, men også med Tyskland og de andre EU-lande og en skønne dag også Polen, gør sit. En del af dem, som vi har udvist gennem årene, kan jeg se af statistikkerne, kom fra Polen. Det er måske så som transitland.

Men et eller andet sted har jeg da, det vil jeg da åbent vedstå, et problem med, at der ligger en straf oven i straffen. Omvendt er der nogle forbrydelser, som sådan set er værre end andre, og hvor man også skal tage hensyn til og beskytte sin egen befolkning. For mig at se er narko noget af det, der er en trussel mod ungdommen, mod mennesker, som i og for sig starter, fordi de synes, at det egentlig er meget skægt, men som lige pludselig hænger fast i det.

Derfor har vi altså fundet det acceptabelt på trods af disse indvendinger, som jeg tror at jeg deler med hele Radikale Venstres folketingsgruppe, at bakke op om og fortsat bakke op om dette forslag.

Kirsten Jacobsen (FP):

Nu var det måske netop hr. Bjørn Elmquists retspolitiske opfattelse, der var skyld i, at hr. Bjørn Elmquist forlod partiet Venstre. Det skal jeg ikke blande mig i. Det kan være, Venstre er glad for det. Det skal jeg heller ikke blande mig i.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Bjørn Elmquist, om ikke hr. Bjørn Elmquist mener, at udlændinge, gæster her i landet, har en endnu større eller i hvert fald lige så stor pligt til at overholde de regler og love, der findes i det land, de gæster, som landets egne borgere. Eller skal man have særlige lempelige regler for dem, der trods alt er her som gæster?

Når det er sagt, vil jeg på Fremskridtspartiets vegne sige til indenrigsministeren, at vi synes, det da er et skridt – hvis man kan kalde så lille et skridt for et skridt – i den rigtige retning. Det vil vi selvfølgelig støtte. Men jeg har det ligesom fru Gitte Seeberg, at jeg håber, det er en trykfejl, når der til § 1, nr. 2, stk. 2, står, at en udlænding kan udvises. Bør der ikke, eller skal der ikke stå skal udvises? Kan vi ikke få det bekræftet?

Og så kan jeg slet ikke forstå, når man nu er ved at tage fat i udlændingeloven, og når man nu taler om udvisning, hvorfor Indenrigsministeriet og regeringen mener, at udlændinge, som har begået narkokriminalitet, skal udvises i gentagelsestilfælde. Hvorfor gælder det ikke mord og mange andre forbrydelser, som – hvad kan man sige – er gået mindst lige så meget ud over måske uskyldige ofre?

Fremskridtspartiet vil i hvert fald i udvalget stille ændringsforslag til ministerens forslag, for man skal altså ikke slippe uden om at tage stilling til et udvisningsforslag, som er langt bredere og meget mere præcist. Så jeg kan hilse indenrigsministeren og sige, at hun godt kan bede apparatet i Indenrigsministeriet om at forberede sig på at yde teknisk bistand til de ændringsforslag, Fremskridtspartiet mener det er nødvendigt at stille.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Ja, nu skal jeg ikke fordybe mig i, hvordan man kan nødes dertil, at man enten forlader sit parti eller tvinger andre til at forlade partiet, så det måske lige pludselig kun er halvt så stort, som det var før. Det er vi nok mange i denne sal der kunne drøfte meget længe, men det skal nok ske ude i sidegangen eller i pressen og ikke fra denne talerstol.

Lad mig sige til fru Kirsten Jacobsen, at man godt kan opfatte udlændinge som gæster i éns land, men alligevel er vi jo inde i en udvikling, der gør, at ikke alle udlændingene er gæster her; der er nogle af dem, der har krav på at være her. I det omfang vi udvider vores samarbejde med de andre europæiske lande, vil vi måske ende i en situation, hvor vi ikke kan udvise en nok så alvorlig forbryder, som er tysk statsborger, og som befinder sig i dette land. Det er så en del af internationaliseringen. Det var noget af det, jeg så ville pege i retning af, at vi er mennesker på godt og ondt, hvad enten vi så er sorte eller hvide, om vi er fra Tyskland eller fra Danmark, eller hvad vi er. Der er altså et udsnit af os, der har nogle forbryderiske tilbøjeligheder, og de kan bryde ud i lys lue, og man kan ikke altid eksportere sig ud af det ved bare at smide forbryderne ud af landet.

Men det skal ikke være et angreb på det her lovforslag; det bakker vi op.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg har et enkelt spørgsmål til fru Kirsten Jacobsen, som jeg egentlig også kunne have stillet til fru Gitte Seeberg, og jeg har da ikke spor imod, hvis hun også tilkendegiver sin holdning.

Jeg forstår, at fru Kirsten Jacobsen mener, at der skal stå, at udlændinge skal udvises. Så er mit spørgsmål: Mener fru Kirsten Jacobsen så ikke også, at alle de henvisninger, der er i bemærkningerne om hensyntagen til de interna-

tionale forpligtelser, bør udgå? Man kan jo ikke sige, at vi tager hensyn til internationale forpligtelser, hvis vi først én gang har defineret, at alle skal ud af vagten.

Og jeg vil gerne understrege, at Socialdemokratiets holdning er, at vi skal overholde vores internationale forpligtelser. Jeg tror, ministeren nævnte det på et tidspunkt: Vi sender ikke flygtninge, der bor her i landet, ud til dødsstraf eller tortur. Vi overholder FN's flygtningekonvention, og vi bør også overholde de øvrige; derfor er det noget vrøvl at sige, at der skal stå »skal«.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Der er endnu et medlem, der har bedt om ordet for en kort bemærkning til fru Kirsten Jacobsens tale, og derfor vil jeg give ordet til hr. Arne Melchior for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Det er også en bemærkning til fru Kirsten Jacobsen, som fik sagt, at man skulle kunne stille strengere krav til udlændinge. Så rettede hun sig selv i nogen grad ved at sige: I hvert fald lige så strenge, som man stiller til danskere. Ingen af delene er i min subjektive forståelse hverken særlig heroisk eller etisk.

Det er altid god latin at stille de maksimale krav til sig selv og vise mere mildhed over for andre, end man viser over for sig selv. Det tror jeg også har meget med danskhed og vestlig kultur at gøre at se sådan på det. Og da nogle af dem, der er udlændinge her, har lidt enormt meget i en målestok, som hverken fru Kirsten Jacobsen eller jeg kender til, kan der være en ekstra grund til at fare med mildhed, men i hvert fald da ikke med større strength end over for sig selv.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Til hr. Arne Melchior: Selvfølgelig skal man vise mildhed over for folk, som har lidt meget, det vil jeg gerne stå ved til enhver tid, men den mildhed skal jo ikke blive af en sådan karakter, at man lader de mennesker opføre sig hvordan som helst og begynde at udøve ugeringer over for dem, som har vist dem mildheden; det ville være en stor misforståelse.

Og så vil jeg gerne sige i anledning af det, hr. Bjørn Elmquist sagde, at det er da klart, at vi har nogle forpligtelser. Vi har nogle forpligtelser

over for EU, vi har nogle forpligtelser over for nordiske borgere osv. Jeg vil også gerne se på de internationale konventioner. Jeg tror, deres betydning bliver lidt overdrevet, men jeg vil gerne se på dem.

Men det er da ingen undskyldning for ikke at udvise dem, man kan udvise, når der ikke er internationale konventioner, og det var ligesom det, hr. Bjørn Elmquist sagde. Hr. Bjørn Elmquist mente, at når der var nogle, man ikke kunne udvise, så skulle man lade være med at udvise nogen overhovedet.

Og så vil jeg i øvrigt sige om hr. Bjørn Elmquists regnekunst, at den måske er karakteristisk også for den måde, han forholder sig til indlæggene på. Hvis hr. Bjørn Elmquist kan få 11 divideret med 2 til at blive 7, så er hr. Bjørn Elmquist dygtigere end jeg.

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Det var fru Dorte Bennedsen, der spurgte mig, om jeg var enig med Fremskridtspartiet. Nu er hun vist væk, men jeg kan sige, at selvfølgelig skal Danmark overholde de internationale konventioner, som vi har tilsluttet os, og det var i øvrigt også med i det forslag, vi selv er kommet med tidligere.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Nej, jeg vil ikke lade det regnestykke være afgørende for, om jeg er dygtigere end fru Kirsten Jacobsen, for så har jeg jo tabt på forhånd. Det ved jeg godt.

Men lad mig så sige, at det ikke alene var internationale forpligtelser, jeg prøvede at tale om, det var altså også om noget, der hedder moral. Men det er en anden snak.

Helge Bo Jensen (EL):

Der er jo kommet adskillige gode argumenter fra hr. Bjørn Elmquist og hr. Arne Melchior også for den sags skyld. De har leveret mange gode argumenter her til sidst for at stemme imod forslaget. Man kan så undre sig lidt over, at regeringen ikke sørger for at afklare den slags ting indenbords, sådan at den slags forslag ikke bliver fremsat.

Efter at have læst forslaget sidder man tilbage med en usædvanlig dårlig smag i munden. Det dårlige og ubehagelige ligger i den måde, hvorpå forslaget laver en usaglig sammenkædning af narko og udlændinge i al almindelighed, en

sammenkædning, som alene tjener til at puste til fremmedfjendtlighed og racisme. Jeg må sige, at jeg ganske enkelt ikke fatter, hvordan ministeren og regeringen overhovedet kan finde på at bidrage til den afskyelige forestilling, som ganske vist ikke har noget at gøre med virkeligheden, men som ikke desto mindre trives i store dele af befolkningen, og som varmes op af den useriøse del af pressen. Det er præcis det bål, som regeringen nu bærer ved til med det her forslag. Og uanset hr. Elmquists uomtvistelige høje moral, og hvad der ellers kan anføres, så er det jo det her forslag, der stilles.

Det er også vores opfattelse – det er det andet hovedproblem – at der er tale om en dobbeltstraf. Efter vores opfattelse skal alvoren af en forbrydelse aflæses af den straf, der idømmes den forbryder, der begår lovovertrædelsen. Det er der logik i på en måde, så folk kan forstå det. Men dette forslag gør det stik modsatte. For udlændinge gives der ud over den almindelige straf en tillægsstraf i form af udvisning; men en udlænding, som begår en alvorlig voldsforbrydelse, det kunne f.eks. være voldtægt, vil ikke blive udvist af landet. Hvad er mest alvorligt, og hvad dømmes hårdest?

Dette forslag puster ikke bare til fremmedfjendskheden og racismen, det er også direkte inkonsekvent. Når man vil straffe – og det er så generelt vores holdning, at straf uden samtidigt tilbud om resocialisering ikke hjælper synderligt – så mener vi, at der også på dette område skal være et grundlæggende princip om lighed for loven. Den straf, man får, skal være afhængig af den forbrydelse, man har begået, og ikke af, hvilken hudfarve eller baggrund man har. Fra Enhedslistens side bliver der altså ikke tale om, at vi lægger stemmer til denne her lov.

Så er der lige en lille parentes at gøre, for man kan forstå, når man læser bemærkningerne til forslaget, at regeringen har vedtaget med sig selv, hvordan sammenhængen er inden for den internationale kriminelle verden. Det er betryggende og interessant at vide, at vi her i landet har en regering, som har gennemskuet alle de problemer, som forskere, jurister og andre eksperter i årevis har forsøgt at bevise, nemlig hvordan sammenhængene er i den organiserede kriminalitet, men som de seriøse forskere endnu ikke har været i stand til at bevise. Men nu kan man altså forstå, at disse ting hænger uhyre godt sammen, for der er efter regeringens opfattelse tale om et netværk, som går lige fra bagmændene et eller andet sted i udlandet og direkte til den enkelte gadepusher i Istedgade.

Efter vores opfattelse er tingene ikke så enkle, og derfor hjælper det ikke et hammerslag at udpege bestemte grupper med en ikkedansk baggrund som særligt ansvarlige for narkokriminaliteten og derfor som værdige til en ekstra straf.

Arne Melchior (CD):

Da vi under denne debat har en ny viceformand siddende i stolen, vil jeg tillade mig at byde hende velkommen til dette job. Jeg har haft en tilsvarende tjans for en del år tilbage og kan forsikre fru Arnold, at det er en dejlig opgave, og jeg håber, at hun vil holde til det i mange år.

Må jeg så sige til den sidste taler, hr. Helge Bo Jensen fra Enhedslisten, at jeg aldeles ikke har givet nogen argumenter for at stemme imod denne lov, som ordføreren vist fik sagt, aldeles ikke. Jeg mener bestemt ikke, at nogen skal have lov at danse på vore rygstykker, hvis vi eller når vi – heldigvis oftere, men ikke altid – behandler nyttilkomne mennesker ordentligt, som ethvert anstændigt regelsæt både juridisk og religiøst tilsiger at vi bør gøre. Men når og hvis, hvis og når, dette så belønnes med groft misbrug, som tilmed bringer andre mennesker i fare indtil meget stor skade, så skal vi selvfølgelig have instrumenter til at værne de danske borgere og Danmark derimod.

Min bemærkning var til fru Kirsten Jacobsen, som ønskede delvis strengere behandling af nyttilkomne medmennesker end af os, der er så heldige at være født her og måske have tiptipoldeforældre her. Det var det, jeg vendte mig imod.

Og det er så også et svar til fru Kirsten Jacobsen, at vi bestemt ikke skal tillade misbrug af det, at man har ophold her i landet. »En lov skal gælde for dig og for den fremmede, som er inden for dine porte.« Jeg har citeret det fra talerstolen mange gange før, og efterhånden må det også sive ind hos fru Kirsten Jacobsen.

Med hensyn til L 24 kan jeg stort set henholde mig til, hvad Socialdemokratiets ordfører, fru Dorte Bennedsen, sagde. CD har samme syn på tingene. Vi støtter det lovforslag.

Jeg nævnte før, at de to sidste pinde i B 17, som vi behandlede under forrige dagsordenspunkt, også vedrører dette her forslag, og dér vil jeg sige, at jeg finder regeringens forslag mere egnet. Det må være tilstrækkeligt, og derfor kan vi ikke godkende den yderligere skærpelse, som ville ligge i en vedtagelse af B 17.

Men altså fuld støtte til L 24.

Pia Kjærsgaard (DF):

Lad mig sige allerførst, at jeg er faktisk kun glad, når politikere ændrer holdning henimod det, som jeg synes er rigtigt. Det skal være sagt til indledning, for der er jo ingen tvivl om, at både Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre har ændret holdning. Det er jeg helt tilfreds med. Det synes jeg er meget, meget fint – jo før, jo bedre.

Så vil jeg godt sige, at Dansk Folkeparti naturligvis støtter forslaget, men der er altså alligevel noget, der er lidt galt med det. Der er jo ingen tvivl om, at dette her forslag er blevet til på baggrund af en intensiv mediedebat. Man kan så sige: Fint nok, at det kommer på bordet, men så har man lov at håbe på, at medierne med Ekstra Bladet i spidsen også vil fokusere på udlændinge, der begår vold, voldtægt, røveri, drab osv., for så får vi måske næste gang et forslag, som også giver mulighed for udvisning af den type udlændinge.

Jeg vil også godt i samme anledning spørge indenrigsministeren: Hvordan går det med det udvalg? Jeg har været ordfører om kriminelle udlændinge, jeg ved snart ikke hvor mange gange, og ministeren har sagt, at der er et udvalg, der vil barsle, og derfor må vi også have lidt besked om, hvad der egentlig sker. Hvornår kan vi forvente et mere omfattende lovforslag på det her område? Der er ingen tvivl om, at der er behov for at se på emnet mere bredt end bare lige vedrørende narkoudlændinge.

Det er udelukkende blevet til på baggrund af en mediedebat, som jeg bestemt hilser velkommen, men jeg synes alligevel, det er for nemt sluppet for regeringen. Der er ingen tvivl om, at der er for mange udlændinge, der udnytter vores svage lovgivning, og det håber jeg at der bliver sat en stopper for med dette her forslag; ellers må vi jo have det rejst endnu en gang i Folketingssalen, og det skal ikke undre mig, om det sker, men selvfølgelig får det støtte fra Dansk Folkeparti.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Der er flere, der har stillet spørgsmål til udvisningsudvalgets arbejde, og dér vil jeg godt minde forsamlingen her om, at det er regeringen, der på eget initiativ den 25. august 1995 nedsatte udvisningsudvalget. Og hvorfor gjorde vi det? Jo, det gjorde vi, fordi vi havde en klar fornemmelse af, at der var noget i udvisningsreglerne, der ikke fungerede godt nok.

Jeg vil såmænd godt vedkende mig, at jeg faktisk havde den forestilling, at der dog under de ti år med en borgerlig regering var blevet lavet en eller anden form for forarbejde omkring disse her ting. Og hvad viste der sig så, da udvalget blev nedsat? Ja, det viste sig, at der ikke fandtes nogen systematisk viden overhovedet om, hvad domspraksis er. Der var ingen, der på noget tidligere tidspunkt havde gjort sig den uøjelighed at kulegrave den juridiske baggrund for den måde, domstolene har fungeret på. Der var ingen, der havde beskæftiget sig alvorligt med: Hvad er det, der gør, at man i én type sager, når det drejer sig om udvisning, beslutter sig for at udvise, og i en anden type sager, der ligner det meget, beslutter sig til ikke at udvise?

Derfor er det et kæmpemæssigt kulegravningsarbejde, dette udvisningsudvalg har måttet påtage sig. Man har måttet ud og indkratte domme fra domstole rundt omkring i landet, man har måttet indhente materiale fra politimestre osv. osv. Man måtte simpelt hen begynde fuldstændig forfra. Og det er såmænd baggrunden for, at vi først nu er ved at være så langt med det, at vi kan fremsætte et lovforslag.

Når jeg godt har villet give denne lidt grundige forklaring, så er det, fordi man må tale mod bedrøvelende, hvis man skildrer dette arbejde som noget, der blot er fulgt i halen på en presse-debat. Vi nedsatte som sagt udvalget for et år siden. Nu er man så langt, at man har et overblik over, hvad det er for nogle juridiske baggrunde, der har ligget i det reaktionsmønster, domstolene har haft, og derfor er vi nu klar til at fremsætte et lovforslag.

Hvad så med de andre ting, spørges der. Jeg vil godt henvise til, hvad der står i bemærkningerne. I bemærkningerne står der, at dette udvisningsudvalg arbejder videre, at vi håber, at man kan afgive en samlet betænkning over disse her ting, altså alt det andet omkring årsskiftet, og jeg vil gerne specielt pege på, hvad der står på side 2 i anden spalte:

»Regeringen finder i den forbindelse, at der er andre former for kriminalitet, f.eks. terroristvirksomhed og menneskesmugling, som er af samme internationale og samfundsfarlige karakter som narkotikakriminalitet.«

Det vil sige, at dette selvfølgelig en betænkning fra dette udvalg, men når vi fremsætter lovforslaget nu, så er det, fordi det jo har en fuldstændig selvfølgelig og logisk sammenhæng med det lovforslag, som justitsministeren fremsætter, og derfor dette tidspunkt.

Så sagde ordføreren fra Enhedslisten, at her foretog vi en ubehagelig sammenblanding af narkotika og udlændinge. Nej, vi blander ikke det her en snus mere sammen, end det er ude i virkeligheden. Det ville da være ejendommeligt, hvis vi ikke forholdt os til den virkelighed, at der er udlændinge blandt narkotikahandlere, og da taler jeg ikke bare om Vesterbro, men da taler jeg om de steder, hvor dette her foregår i det hele taget intensivt. Derfor er vi nødt til samtidig at se på udvisningsreglerne, anderledes kan det ikke være.

Så mente fru Anne Baastrup, at der under udarbejdelsen af dette her lovforslag var kommet en engel ind i billedet. Og jeg forstod såmænd ligefrem, at Det Radikale Venstres ordfører var villig til at påtage sig denne værdighed. Det er måske nok lidt meget sagt. Jeg vil da vedgå, at jeg formentlig er den, der kommer nærmest denne værdighed som kirkeminister.

Så til debatten om dobbeltstraf. Der er ikke tale om, at man, når man udviser, laver dobbeltstraf, men der er tale om, at der er en retsfølge af, at der bliver lavet en forbrydelse; man bliver dømt for den, og så har det en anden afledet virkning. Det er bestemt ikke det samme som en dobbeltstraf. Man er lige for loven, og det skal man også være i et almindeligt retssamfund.

Men det, som man går helt fejl af her, er, at der kan være en bivirkning eller en retsfølge af det – det kender vi jo fra mange andre steder i samfundet. Lad mig tage et par fuldstændig hverdagsagtige eksempler. Hvis en advokat overtræder lovgivningen, bliver han dømt for denne forbrydelse, men samtidig kan han miste sin bestalling. Er det en dobbeltstraf? Nej, det er det ikke, men det er en logisk følge af, at han har overtrådt lovgivningen.

Et andet eksempel kan være en tjenestemand, som mister sin stilling på baggrund af en bestemt form for domfældelse, der har fundet sted. Derfor er det simpelt hen at forvrænge tingene til uigenkendelighed, når man siger, at her går man hen og diskriminerer på en meget upassende vis i forhold til udlændinge. Det er noget, der i forvejen er velkendt inden for den måde, samfundet fungerer på.

Til sidst vil jeg godt kvittere for den forståelse, som der har været i en del af debatten for, at det er nødvendigt, at vi ser justitsministerens forslag og dette forslag i sammenhæng. De har en helt nøje indre logisk sammenhæng, og derfor bør de naturligvis behandles og ses i den samme sammenhæng. Så jeg ser frem til, at vi hurtigt kan få vedtaget forslaget.

Så har jeg til sidst en enkelt bemærkning til Enhedslistens ordfører samt til – tror jeg, det var – fru Kirsten Jacobsen. Fru Kirsten Jacobsen fik det til at se ud, som om der ikke sker udvisninger af udlændinge fra Danmark, og sagde, at det var man fuldstændig ligeglad med. Nej, det er man ikke. Det er sådan, at i 1995 blev der udvist 281 udlændinge, i 1994 var det 359, i 1993 var det 332, og sådan kan jeg blive ved. Det vil sige, det sker. Det, vi lægger op til med dette lovforslag, er, at det skal ske i større omfang og hurtigere, når det drejer sig om folk, der begår narkotikakriminalitet.

Det får mig så også til at sige til Enhedslistens ordfører, at hvis man skal forfølge tankegangen om dobbeltstraf, så skulle man jo i virkeligheden gå ind for, at det slet ikke skulle være muligt at foretage udvisninger, og at der derfor burde ændres på retsgrundlaget, som det er allerede i dag, hvor der som sagt her sidste år blev udvist 281.

Jeg vil godt sige, at det ikke er for narkokriminalitet, at samtlige udvisninger har fundet sted, altså på baggrund af domfældelse, og det er derfor, man nu lægger op til, at denne her særlig farlige form for kriminalitet, som narkotika er, skal vi være hurtigere og mere stringente omkring.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

For et øjeblik siden brugte indenrigsministeren udtrykket, at der var nogle, der forvrængede tingene til ukendelighed. Og det var jo det, indenrigsministeren gjorde i en del af sin tale. Hun sagde, at årsagen til, at dette forslag først kommer nu, var, at der ikke var gjort noget arbejde tidligere. Der var ikke nogen, der havde tænkt tanker om, hvordan udlændinge eller om udlændinge skulle udvises hurtigere, hvis de begik grov og alvorlig kriminalitet.

Lad mig minde om, at da hr. Hans Engell var justitsminister – det er snart fire år siden – og hver gang det spørgsmål blev nævnt, så sagde den nuværende indenrigsminister og et stort flertal i dette Folketing: Det vil vi overhovedet ikke være med til.

Så gik regeringen af i efteråret 1993. For tre år siden fremsatte Det Konservative Folkeparti et forslag om, at der skulle være mulighed for at udvise udlændinge, der begik grov kriminalitet, langt hurtigere. Et stort flertal inklusive Socialdemokratiet sagde nej, det kunne vi lige så godt spare os overhovedet. Så anførte jeg i tale efter

tale og i en diskussion personligt med indenrigsministeren det synspunkt, at mennesker, udlændinge, som begik personfarlig kriminalitet, og det var narko, det var vold og seksualkriminalitet, måtte vi da kunne lave særlige regler for. Det afviste indenrigsministeren i lang tid, men så for et års tid siden i et møde ovre i ministeriet sagde ministeren: Det vil jeg godt være med til at se på; nu nedsætter vi en arbejdsgruppe.

Sådan er sandheden. Og derfor er det, ministeren prøver at udsprede her i dag fra Folketingets talerstol, og som også statsministeren var ude at sige forleden dag – som han havde fået at vide af indenrigsministeren – simpelt hen at føre befolkningen og Folketinget bag lyset.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Vi ved jo alle sammen godt, at der sker udvisninger. Men det, indenrigsministeren ikke fortalte, var udvisningsgrunden. Indenrigsministeren kan jo ikke svare på det nu, men jeg kan garantere indenrigsministeren for, at der vil komme et spørgsmål om, hvad udvisningsgrunden var. Der vil også komme et spørgsmål over til indenrigsministeren om, hvor mange der ville have været udvist, hvis det lovforslag, indenrigsministeren nu får vedtaget, havde været vedtaget i de samme år. Så kan vi se tallene, og så kan vi diskutere det til andenbehandlingen.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Der er jo for så vidt ikke nogen særlig grund til, at vi med pindehuggeri skal forsøge at snakke os fra hinanden om en sag, der tegner til at være et bredt flertal for.

Men hvad jeg sagde, og hvad jeg godt vil gentage med en tyk streg under, var følgende: Der var ikke lavet et ordentligt seriøst juridisk forarbejde for at lave lovgivning, der strammer udvisningsreglerne. Og det er baggrunden for, at dette udvisningsudvalg har måttet foretage en kæmpemæssig kulegravning af området. Derfor er den modstand, der kom til udtryk, da det forslag, som er blevet nævnt flere gange under debatten her i dag, var fremme – jeg tror, det var i januar – at på det tidspunkt havde man ikke en tilstrækkelig saglig baggrund for at kunne skride til lovgivning. Og det er simpelt hen efter min opfattelse nødvendigt på et så kompliceret område som det, der er tale om her.

Men nu har vi så et grundlag, der gør, at vi synes, det er forsvarligt at skride til lovgivning

nu, og det så meget desto mere som det er naturligt, at det følger i kølvandet på det lovforslag, som justitsministeren samtidig har fremsat.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Det er rigtigt, at for fire år siden blev der ikke lavet noget sagligt stort arbejde på dette område, altså tilbage i den gamle regering. Det var jo, fordi hver gang et spørgsmål blev rejst i Folketinget bare i debatform, så blev det blankt afvist af et flertal, og så er der jo ikke grund til at spille tusindvis af timer.

Men må jeg gøre opmærksom på, at så blev det rejst, straks efter at vi var kommet i opposition igen, og nu har ministeren haft næsten fire år, hvor ministeren selv har haft ansvaret og kunne sætte alle sine embedsmænd til at lave dette store, dette saglige arbejde osv. Og hvornår gjorde ministeren det? For ét år siden, hvor ministeren gang på gang blev presset, og så endelig sagde ministeren: Tak for det, så går vi i gang med at lave det.

Men det er altså ministeren, der har været minister i snart fire år, og det er i det sidste år, ministeren har arbejdet på det, og tidligere modsatte ministeren sig, at det kunne ske.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Blot for at følge op på hr. Helge Adam Møllers udsagn: Der er jo meget forskel på dengang V og K var i regering og så nu. Det er jo en helt anden opposition, denne regering har, en langt bedre opposition. Enhver stramning kan ministeren regne med at få opbakning til. Sådan var det ikke dengang. Hvis man overhovedet tillod sig at vippe med et øjenbryn, så var der skrig og skrald hver eneste gang. Man kunne jo ikke komme igennem med noget. Det er forskellen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette for-

slag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold).
Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 5:

Forslag til folketingsbeslutning om ekspropriation af rockerejendomme.

Af Helge Adam Møller (KF) m.fl.

(Fremsat 3/10 96).

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Som tidligere meddelt er dette beslutningsforslag bortfaldet.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 10:

Forslag til folketingsbeslutning om bekæmpelse af organiseret kriminalitet og rockerkriminalitet.

Af Helge Adam Møller (KF) og Birthe Rønn Hornbech (V) m.fl.

(Fremsat 3/10 96).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Hvis det er en bedre opposition, så må vi da håbe, den bliver der i mange år; det tror jeg nu også.

Men vi skal behandle det andet beslutningsforslag her, og det beslutningsforslag er en fuldstændig uændret genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 103 fra sidste samling.

Jeg har en lille smule svært ved at forstå, hvorfor Venstre og Det Konservative Folkeparti har genfremsat beslutningsforslaget. Det går jo i sin korthed ud på at pålægge regeringen inden udgangen af 1996 at fremsætte lovforslag på grundlag af handlingsplanen om organiseret kriminalitet og rockerkriminalitet fra marts 1995.

Jeg sagde allerede under første behandling af det tidligere beslutningsforslag den 28. marts i år, at regeringen inden udløbet af 1996 bl.a. på baggrund af den nævnte handlingsplan ville fremsætte de lovforslag, som regeringspartierne finder rigtige og nødvendige vedrørende bl.a. vidnebeskyttelse og bedre efterforskningsmuligheder for politiet.

Det løfte er gentaget i udvalgsbetænkningen over beslutningsforslaget fra den 30. april 1996 og ved flere andre lejligheder.

Det fremgår også af regeringens lovkatalog, der lige er fremlagt i Folketinget, hvor der direkte står omtalt bl.a. forslag om adgang til telefonaflytning i sager om grov vold, forsættelig farefremkaldelse og grove tyverier, adgang til ved de groveste forbrydelser at foretage ransagning uden en umiddelbar underretningspligt, øget adgang til konfiskation i forbindelse med narkokriminalitet og øget vidnebeskyttelse.

Og jeg skal gerne gentage her i dag: Der kommer et sådant lovforslag, der på en lang række områder vil forbedre politiets muligheder for at bekæmpe den organiserede kriminalitet.

Jeg kan derfor helt og fuldt støtte den tidsplan, der er i beslutningsforslaget, og de andre forslag håber jeg på vi får en god og saglig debat om, så vi får lavet de nye regler på den helt rigtige måde.

Dorte Bennedsen (S):

På den oprindelige dagsorden til dette møde i Folketinget var der et forslag fra De Konservative. Det handlede om ekspropriation af rockerehuse, og det var udarbejdet, før forslagsstillerne kendte det forslag, som regeringen nu har fremsat. Det førte da også til, at De Konservative fornuftigt nok trak deres forslag tilbage.

Det samme gør sig desværre ikke gældende med det her forslag, selv om det burde have gjort det.

Dels har forslagsstillerne betænkningen fra 30. april i år om nøjagtig det samme forslag, og deraf fremgår det, at regeringen har forpligtet sig til – som ministeren vist også nævnte – inden årets udgang at fremsætte de forslag, som den finder nødvendige og rigtige til bekæmpelse af organiseret kriminalitet. Og derudover har forslagsstillerne til al overflod også kunnet se det i lovkataloget, hvoraf det samme fremgår.

Med det forslag, som regeringen kommer med senere, vil en række af de initiativer, der er nævnt i B 10, som vi behandler nu, blive opfyldt.